

Sider overvundet, og man mødtes altsaa i dette Kompromis.

Hvad saa angaar den saglige Side af Kravet om nu at udvide Forskriften, som den blev vedtaget i § 14, til ogsaa at gælde Savlyster og Krog, vil jeg sige, at det fra Fagkundskabens Side blev paa-peget, at det i Virkeligheden er ret følelige Indgreb i Fiskernes Næringsret, man derved vilde komme til, thi det er en Selvfølge, at det for Fiskerne er af stor Betydning, at den fangne Fisk kan føres frem i levende Tilstand, og hævdes det, i mangfoldige Tilfælde vil de Fisk (Aal), der er fangede med Savlyster, og de Fisk (Aal eller Torsk), der er fangede med Krog, kun have modtaget ganske overfladiske og ubetydelige Læsioner, der ikke tilføjer dem nævneværdig Lidelse, saa at altsaa en stor Del af disse Fisk vil kunne bevares, som det ofte sker, i Hyttefæde i levende Tilstand til Afsætning til langt højere Priser end den Fisk, man har maattet dræbe. Det er den saglige Side af Sagen. Og hvad det rent principielle angaar, vil jeg sige, at jeg føler mig egentlig ikke tiltalt ved, at man gennem Resignation fra de forskellige Sider mødes i et Kompromis med det Resultat, at naar den ene Part gennem dette Kompromis er gaaet det første Stadium af Vejen, stiller man fra den anden Side sine Ønsker op uden nogen som helst Afkortning og forlanger, at de, som har tilbagelagt en væsentlig Del af Vejen til det først vedtagne Mødested, nu skal tilbagelægge Resten af Vejen. Altsaa, baade sagligt og principielt set maa jeg anbefale at stemme imod det foreliggende Ændringsforslag.

la Cour: Jeg har heldigvis gennemlæst, hvad jeg sagde ved Forhandlingen i 1907, da den nugældende Lov blev affattet, og jeg er langt fra kommet til det samme Resultat, som den ærede Ordfører her kom til, nemlig, at jeg paa en vis Maade skulde have anbefalet disse Overnævn til Afgørelse af Trætter med Hensyn til, hvor langt Aalegaardsejerne maatte føre deres Aalegaard ud. Det er ganske rigtigt, som den ærede Ordfører sagde, at jeg den Gang forklarede, at Afstandene mellem Aalegaardene og det Sted, hvor Fiskerne maatte stille deres Ruser, maatte være forskellige for de forskellige Kyster og maaske ogsaa ud for samme Kyst, og at i saa Henseende maatte vi have et Nævn, der havde Forstand paa Fiskeri og kunde afgive Kendelse derom. Men det er ikke

det samme som at anbefale, at man skal have et Nævn til ogsaa at afgøre, hvor langt Aalegaardene maa føres ud i Vandet. Jeg kan derfor slet ikke indse, at den ærede Ordfører har Ret, naar han næsten vilde fremstille det saaledes, at jeg ved Lovens Vedtagelse i sin Tid havde et lidt andet Syn paa Sagen, end jeg har i Øjeblikket. Det, jeg har hævdet forrige Gang, men maaske med mere Klarhed denne Gang, er den virkelige Ejendomsret, som Aalegaardsejerne er i Besiddelse af til at kunne drive deres Aalefiskeri, uden at et Nævn kan komme og skride ind og forkorte den Længde, som Aalegaardene har haft gennem — jeg kan maaske sige Aarhundreder, i alt Fald for visse Aalegaards Vedkommende. Og jeg kan ikke se rettere, end at det, selv om det blev gennemført i 1907, allerede den Gang maa have været en Plet paa Loven, at den giver Nævn og Overnævn Myndighed til at indskrænke Aalegaardsejernes velerhvervede Rettigheder, velerhvervede Skøde, til at omfatte en kortere Strækning end den, Aalegaardene har. Det var heller ikke med synderlig Lyst, at det Mindretal, jeg tilhører, optog Kampen for at faa denne Plet fjernet af Lovforslaget. Det er efter min Mening og maa blive en Plet paa Lovforslaget, naar man tillægger et Nævn Ret til at indskrænke Ejendomsretten, uden at der endda er givet Nævnet saa meget som Tilladelse til at give en vis Erstatning, fordi det indskrænker Ejendomsretten. Jeg vil derfor endnu en Gang opfordre det høje Ting til — desværre vil jeg maaske ikke blive fulgt af ret mange — at stemme for, at dette Nævns Kendelser dog bliver appellable til Domstolene. Det er jo temmelig stærkt at sige, at et Nævns Kendelse kan ikke appelleres til Domstolene; altsaa med andre Ord: Spørgsmaalet om en Mands Ejendomsret, som Nævnet maaske frakender ham eller kan frakende ham, kan ikke appelleres til Domstolene.

Hvad det andet Ændringsforslag angaar, er det jo blevet bebrejdet mig, at det drejer sig her om et Kompromis, som man er kommet til i Udvalget, hvor nogle er gaaet med til at indføre Pilk og Piglyster, men derimod ikke kunde gaa med til det andet; og det andet har efter den ærede Ordførers Mening og Paastand ingen praktisk Betydning, ja han meddeler endogsaa, at det vil forvolde Fiskerne betydeligt Tab, da Livet kan opholdes i de saarede Fiskelegemer, og det er af Betydning for Fiskerne at kunne faa Fiskene i Hyttefæde og sælge dem inde paa Torvet som levende Fisk. Men det er jo ikke af Hensyn til Fiskerne, vi stiller